Tiimalasin tuhlaamisesta

Tiimalasissa hienoa hiekkaa.
Sitä kuluttaa voi, tai tuhlata.
Onnenkyyneltä, murhetta, nukkaa,
josta hahtuvaakaan et omista.

Liian paljon, ja kuitenkin hukkaan
hetket paremmat saivat vajota.
Säröt pienemmät peittelit lakkaan,
etpä siltikään säihky valosta.

Ja se kaikki kiitää ohi, mutta yksi silti jää.
Hänen kanssaan ilman Häntä täydellinen selviää.
Ole muille liian hyvä, ettet Häntä tarvitse.
Muuten voittaa et voi itse, sillä vaikka anelisit Hän ei turhaan palkitse.

Ja se kaikki kiitää ohi, mutta yksi aina jää.
Tulla toimeen ilman Häntä on vain puolielämää.
Ethän ole liian hyvä! Hän ei sitä palkitse.
Herra voittaa ihan itse, sillä vaikka onnistuisit, Hän ei mitään tarvitse!